

1001 de nopți Aladin și lampa fermecată partea a II-a

Duhul lămpii, credincios, îi îndeplinea orice dorință lui Aladin, care, între timp, crescuse flăcău în toată firea, liniștit și la locul lui.

La porunca lui Aladin, mâncăruri alese, în farfurii și vase de aur, se așterneau pe masă, alungând încetul cu încetul foamea și sărăcia din casă.

Și în timp ce mama sa gospodărea cu pricepere banii adunați din vânzarea minunatelor farfurii,...

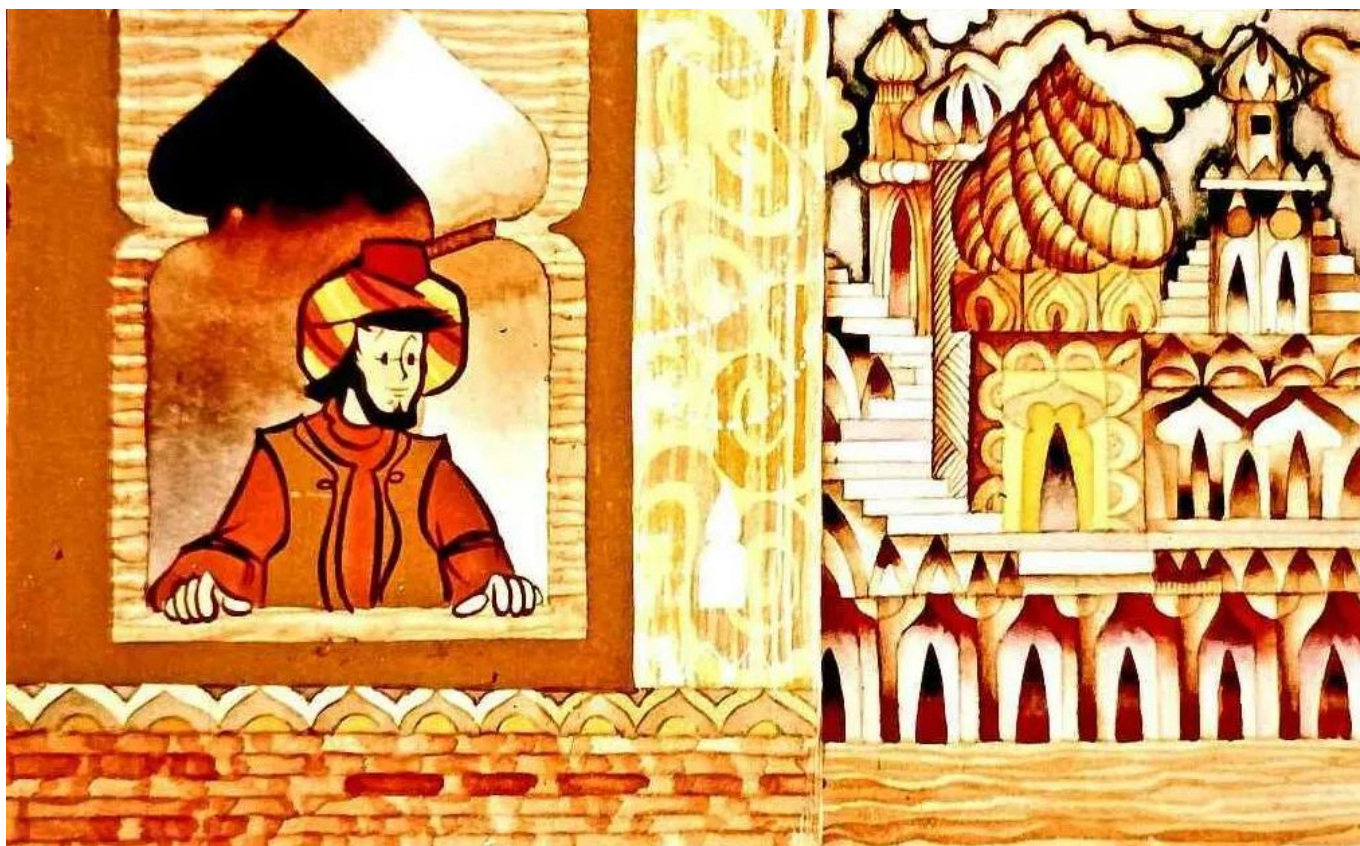
... Aladin, nemaipierzând timpul ca altădată, își petrecea vremea pe lângă marii giuvaergii ai cetății, pentru a le pricepe meseria.(* giuvaergiu - Persoană care face sau vinde bijuterii; bijutier)

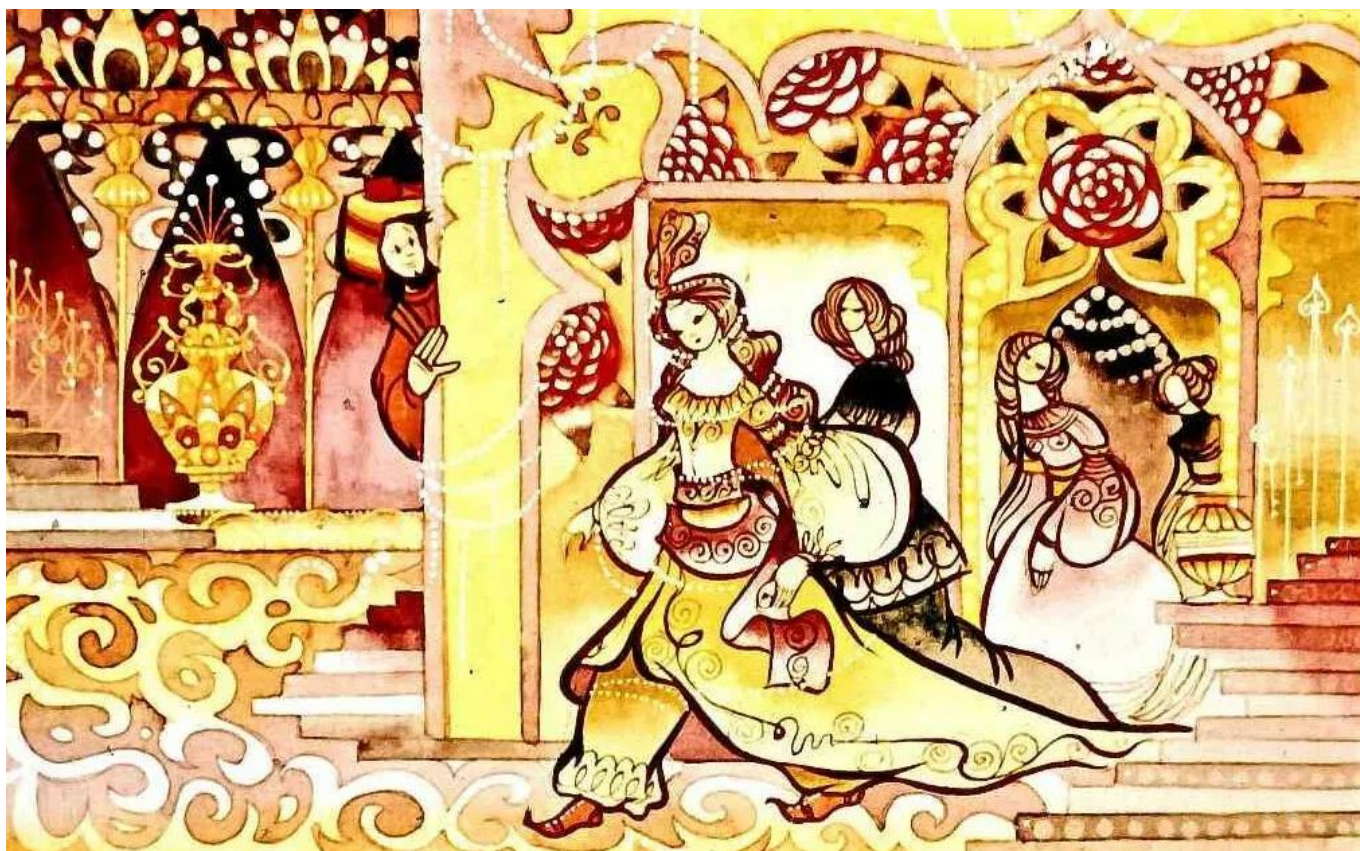
Abia acum, după ce învățase atâtea lucruri de la bătrânii meșteri, Aladin își dădu seama că poamele aduse din grădina subpământeană nu erau altceva decât pietre prețioase.

Într-una din zile, Aladin află că prințesa Bedrulbudur, fiica sultanului, va trece pe străzile cetății să se plimbe.

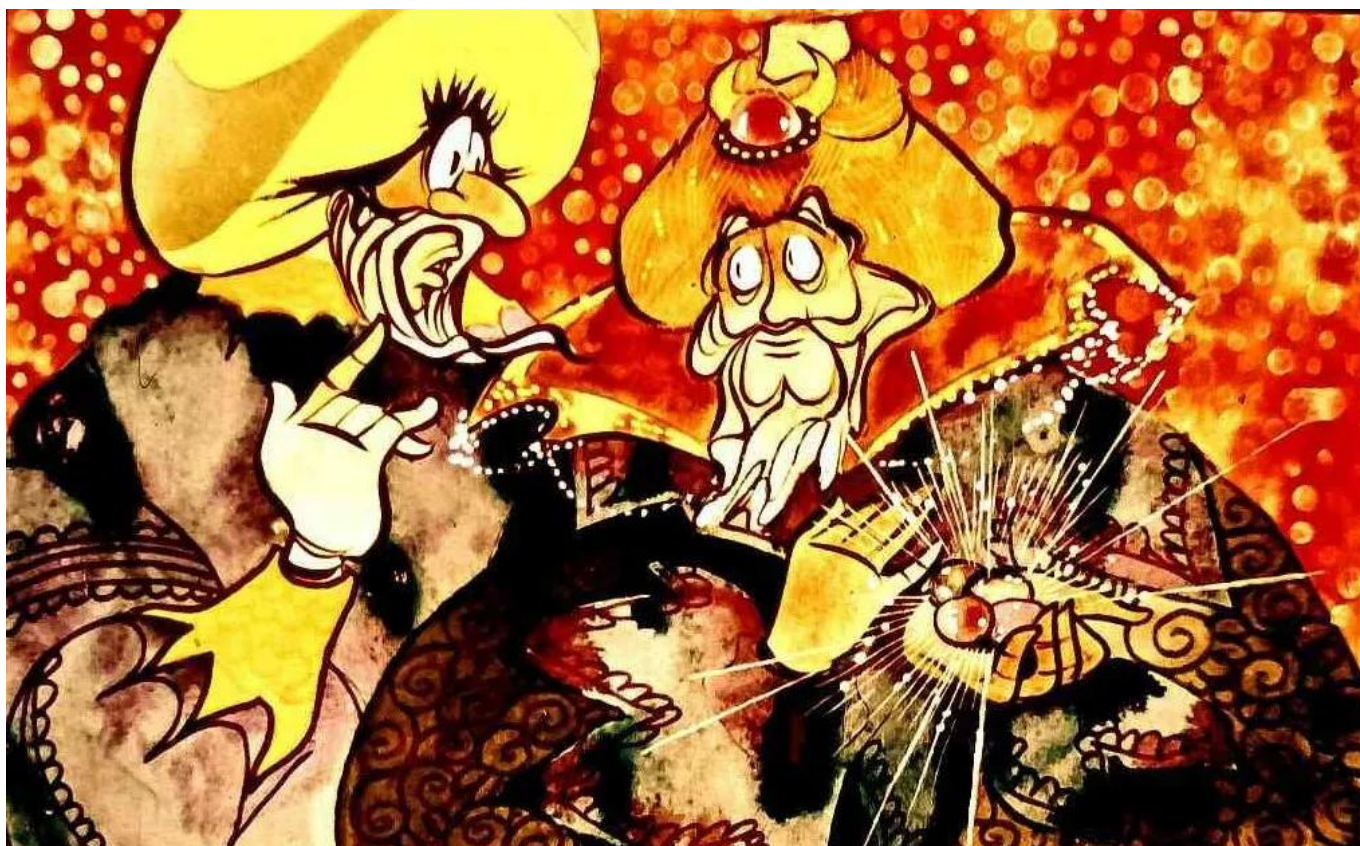
Și cum nimeni nu avea voie să-i vadă chipul, toți oamenii se ascuseseră prin case, în afară de Aladin, care aștepta cu nespusă curiozitate să o privească pe prințesă.

De cum o zări, Aladin se îndrăgosti pe loc de frumosul chip al prințesei Bedrulbudur.

Ajuns acasă, Aladin umplu cu nestemate un strălucitor vas de aur și dându-l mamei sale, o rugă să-l ducă în dar sultanului și să o pețescă pe fiica sa.

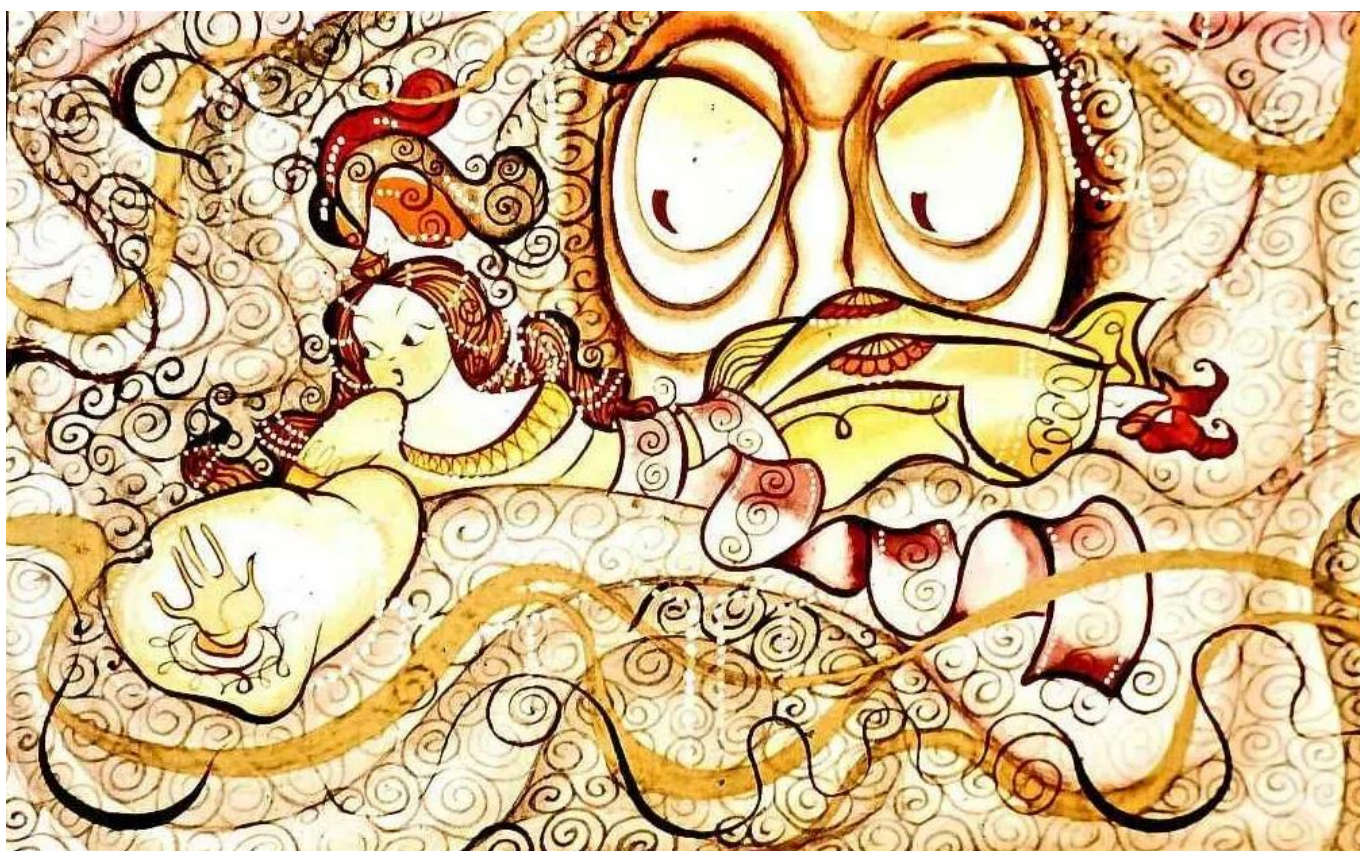
Sultanul, uimit de bogăția darului, primi pietrele prețioare. Dar, la sfatul unui vizir viclean, amână cu nouăzeci de zile răspunsul pe care trebuia să-l dea lui Aladin. (* vizir - înalt dregător în ierarhia administrației otomane)

Nu mult timp după această întâmplare, Aladin află însă că fata sultanului se va mărita cu fiul vizirului cel viclean.

Mâhnit că sultanul își călcase cuvântul, Aladin chemă duhul lămpii, poruncindu-i ca, pătrunzând în palat, să-l adoarmă pe fiul vizirului.

iar pe frumoasa prințesă să o răpească și să i-o aducă lui.

Cu tristețe în glas, Aladin spuse minunatei Bedruldur:
Frumoasă prințesă, tu îmi erai promisă mie, dar tatăl tău, sultanul, și-a călcat
cuvântul dat, hotărând să te mărite cu fiul vizirului.

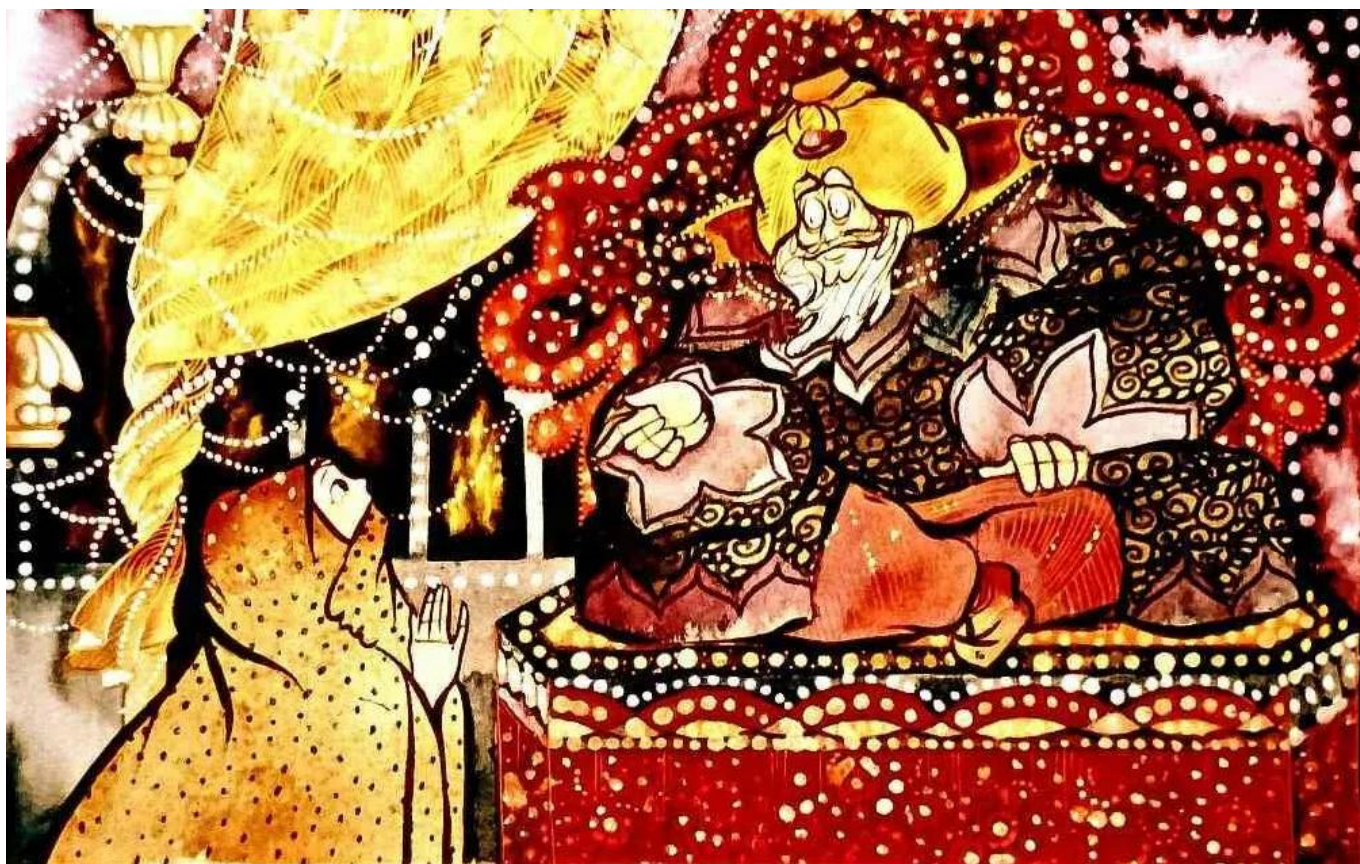

A doua zi, întoarsă la palat, fata povesti toată întâmplarea sultanului și sultăniței, părinții ei.

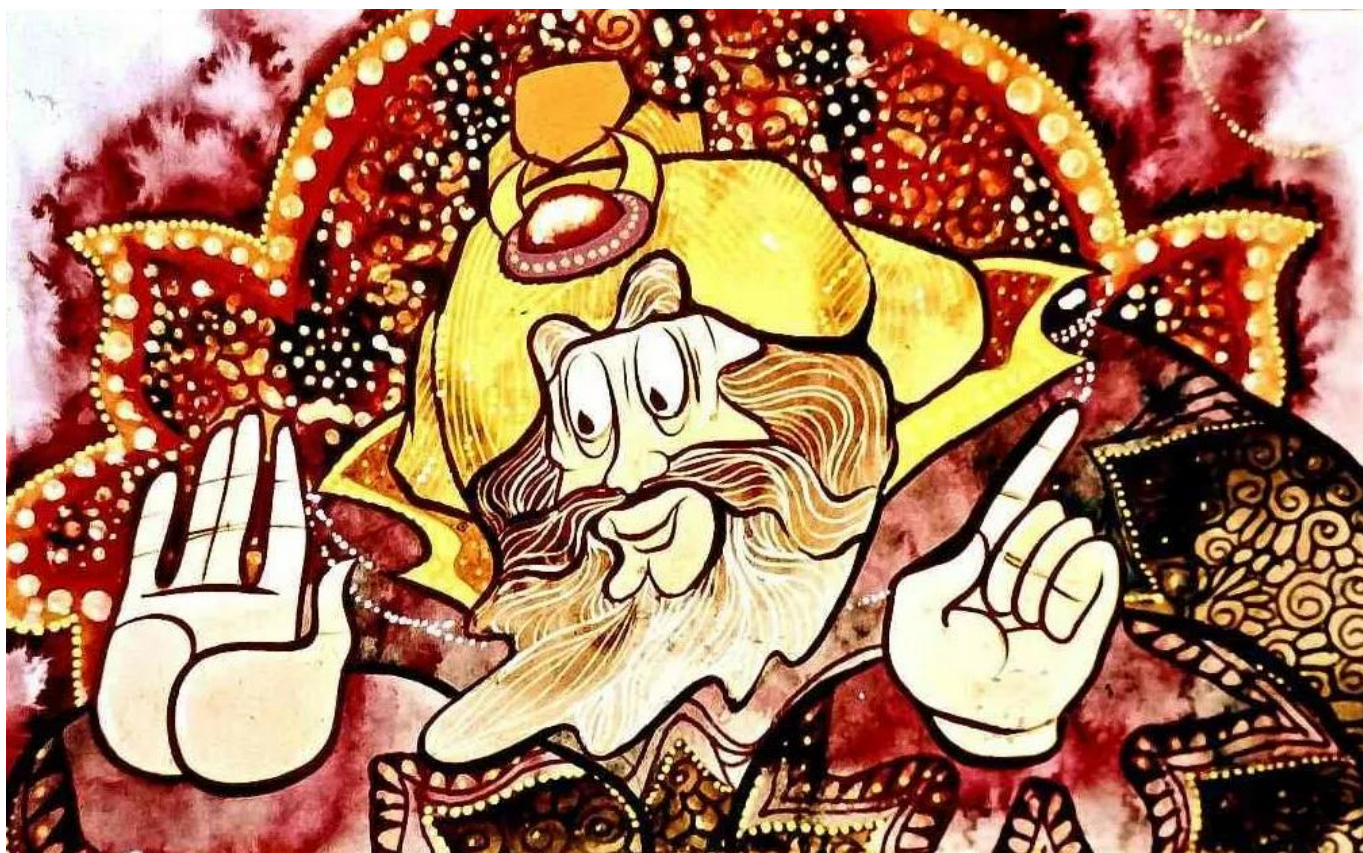

Sultanul se mânie:

- Vizire, fiul tău s-a dovedit lipsit de curaj și vitejie, dormind în timp ce scumpa mea fiică era răpită de curajosul Aladin.

După trei luni, mama lui Aladin se înfățișă din nou sultanului pentru a-i aminti făgăduiala făcută.

Eu, cuvântul mi-l păstrez, îi spuse sultanul, dar cer fiului tău, patruzeci de vase de aur încărcate cu nestemate.

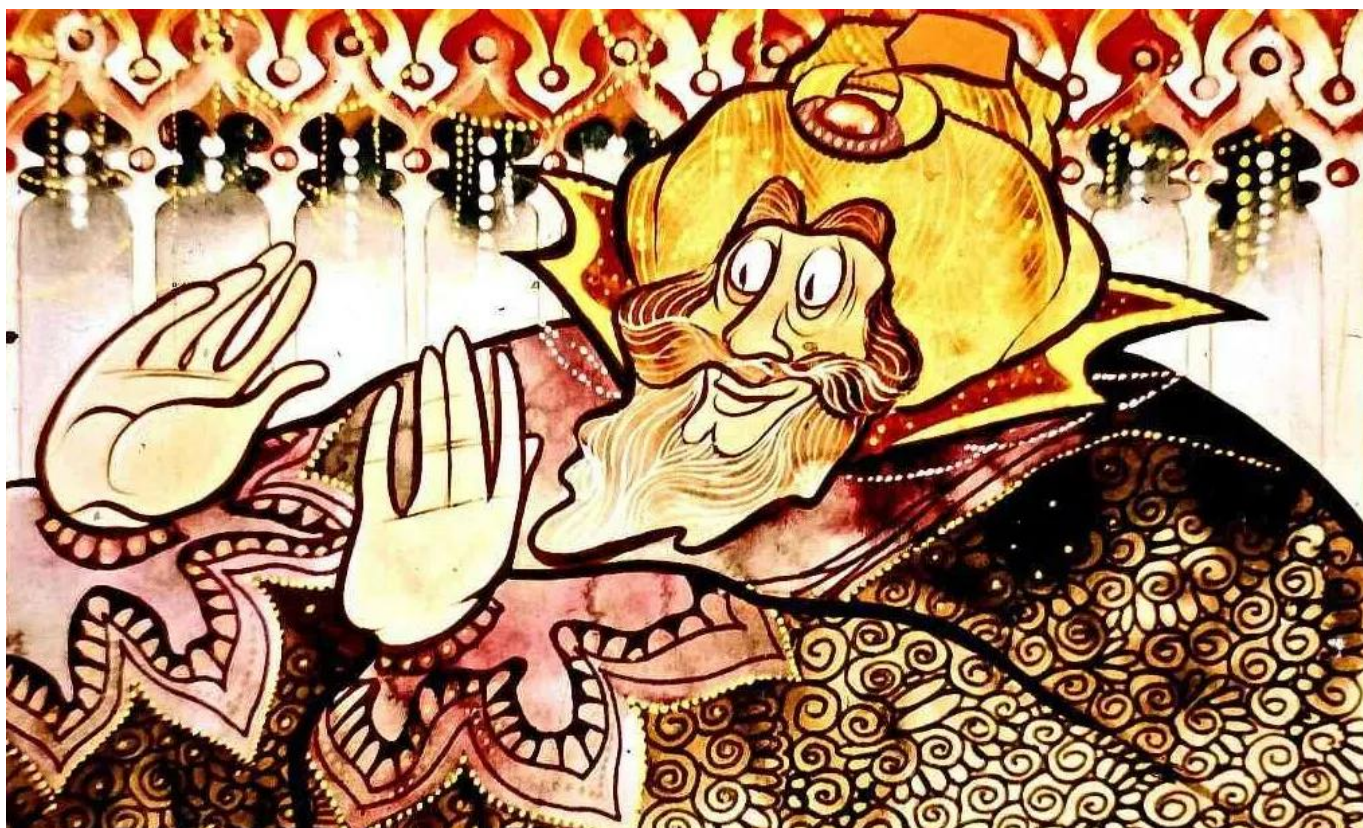
Aladin, cu ajutorul duhului, îmbracă cele mai mândre haine din lume ...

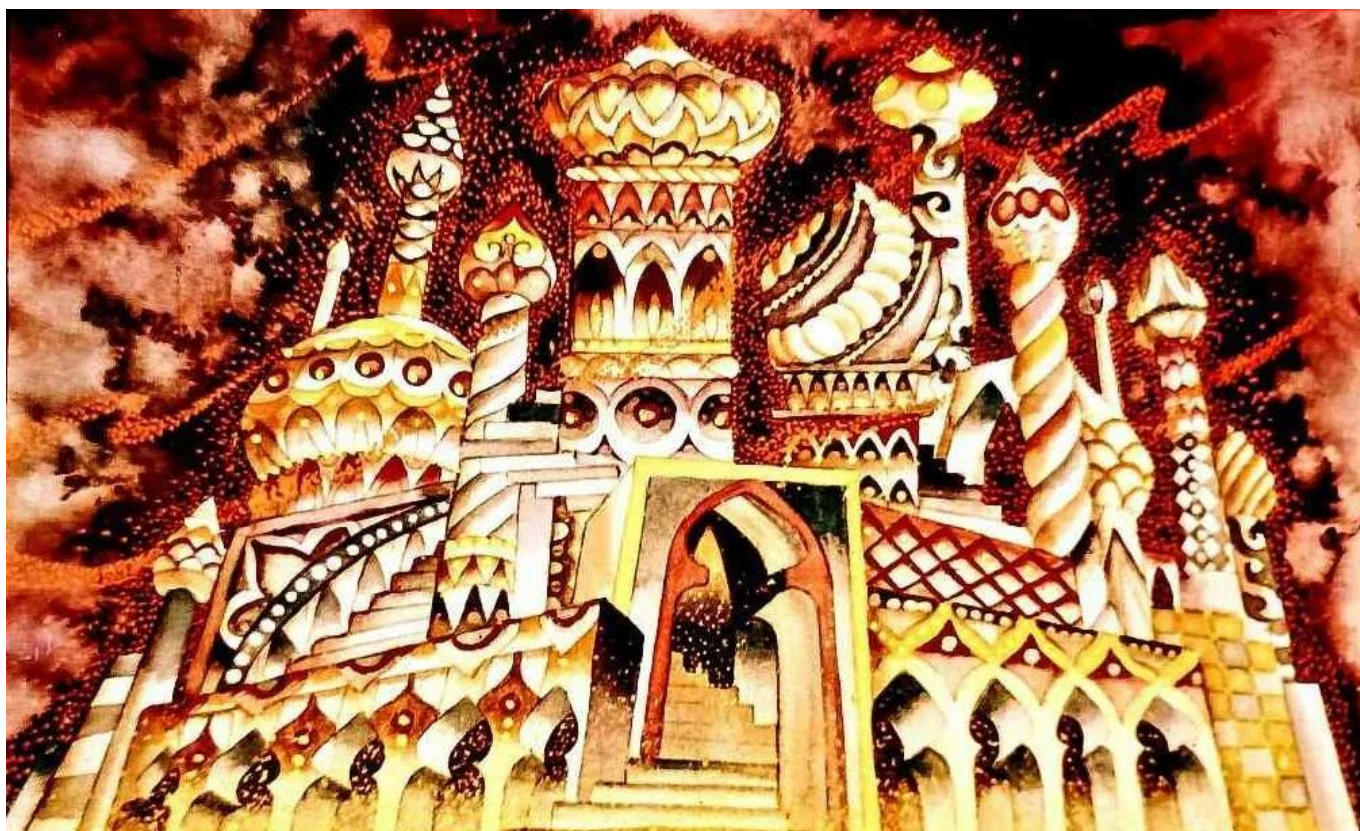
și se înfățișă la palat cu darurile.

Tare s-a mai minunat sultanul de bogățiile lui Aladin!

Și bucuros, sultanul se învoi la nunta lui Aladin cu frumoasa Bedrulbudur.

Peste noapte, Aladin, cu ajutorul duhului lămpii, înălță cel mai frumos și mai strălucitor palat din câte se văzuseră vreodată.

Între palatul lui Aladin și cel al sultanului, duhul așternu un covor moale de mătase pe care urma să pășească frumoasa fată.

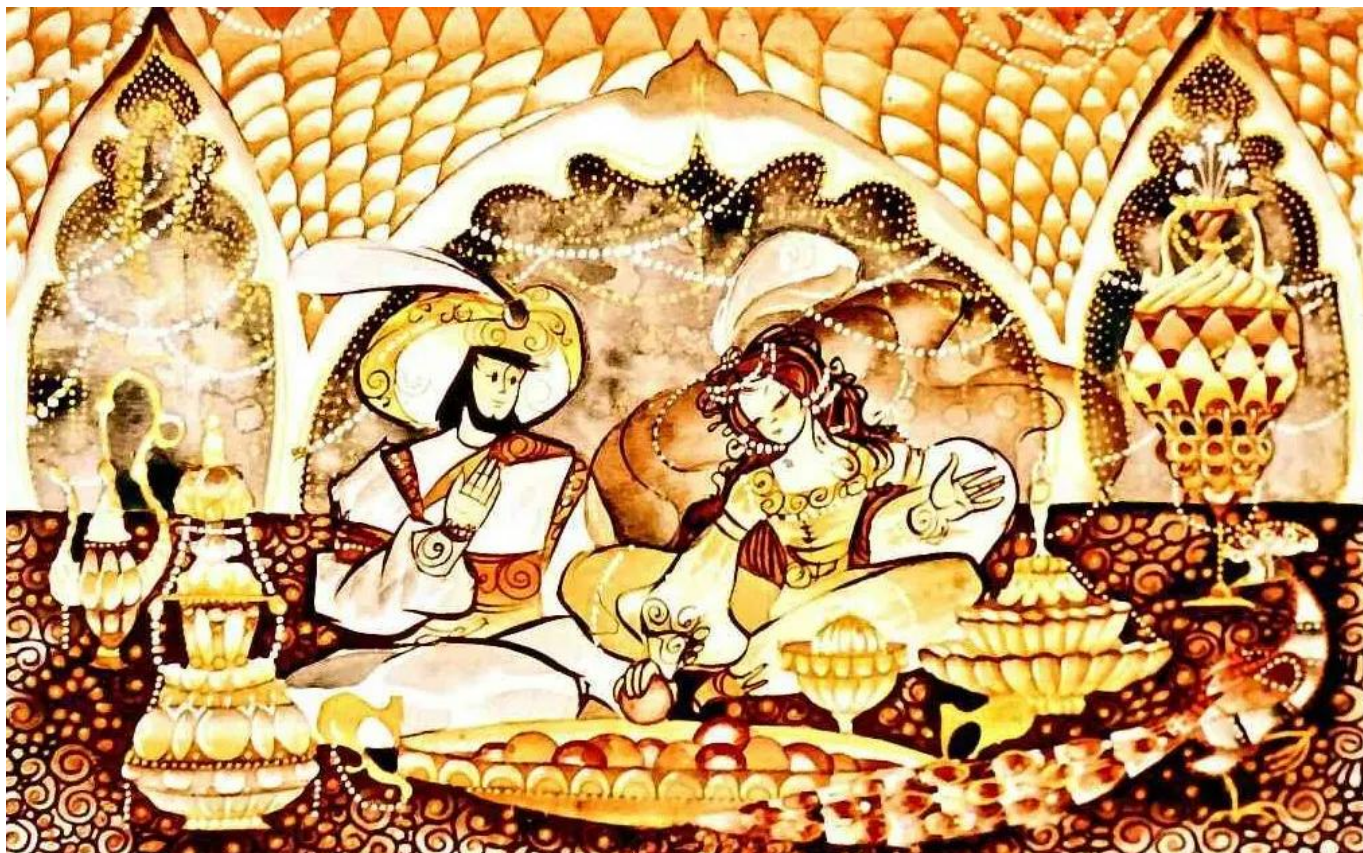
Înconjurată de roabe, mama lui Aladin se pregătea să-și întâmpine nora.

În cântec de tamburine, luminată de făclii, frumoasa prințesă porni spre palatul lui Aladin.

În minunatele săli ale palatului său, Aladin își primi soția plin de fericire.

Și în cântec și strălucire, cei doi tineri începură cina nunții.

A doua zi, în timp ce Aladin împărțea cu dărnicie mulțimii daruri bogate,...

peste mări și țări, vrăjitorul, care-l credea pe Aladin pierdut în împărăția de sub pământ, uitându-se într-o cutie fermecată, zări strălucitorul serai.

Plin de ură și pizmă, porni în grabă către cetatea lui Aladin, cu gândul de a-l pierde pe norocosul fiu al croitorului Mustafa.